

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/69/2016
Identifikačné číslo spisu:	5113201670
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5113201670.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členov senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Lenky Praženkovej v právnej veci žalobcu: Ing. N. L., nar. XX. G. XXXX, bytom F., právne zastúpeného KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Tajovského 3, Banská Bystrica, IČO: 36 851 574, proti žalovanému: 1/ Slovenská autobusová doprava, s. r. o., so sídlom Žitná 5, Žilina, IČO: 36 007 323, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s. r. o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, IČO: 36 436 640, 2/ Ing. G. H., nar. X. K. XXXX, bytom T., o určení účasti spoločníka v spoločnosti, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Cb/8/2013, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. mája 2016, č. k. 13Cb/209/2015-280, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ o d m i e t a .
Žalobca má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Rozsudkom z 30. januára 2015, č. k. 10Cb/8/2013-197, Okresný súd Žilina (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) určil, že žalobca je spoločníkom spoločnosti Slovenská autobusová doprava, s. r. o., so sídlom T. Vansovej 5, Žilina, IČO: 36 007 323, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, odd.: Sro., vo vložke č. 3519/L a výška jeho obchodného podielu v spoločnosti zodpovedá výške jeho vkladu do základného imania spoločnosti vo výške 16 596,95 eur. Žalobu voči žalovanému 2/ zamietol, žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému 2/ trovy právneho zastúpenia vo výške 418,15 eur na účet jeho právneho zástupcu a žalovaného 1/ zaviazal na náhradu trov konania žalobcovi vo výške 99,50 eur na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca sa voči žalovaným domáhal určenia, že je spoločníkom v spoločnosti Slovenská autobusová doprava, s. r. o., so sídlom T. Vansovej 5 (t. č. Žitná 5), Žilina, IČO: 36 007 323, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, Oddiel: Sro., Vložka číslo: 3519/L a výška jeho obchodného podielu v spoločnosti zodpovedá výške jeho vkladu do základného imania vo výške 16 596,95 eur, t. j. jednej tretine obchodného imania spoločnosti a náhrady trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že 21. septembra 2011 uzatvoril so žalovaným 2/ Zmluvu o prevode obchodného podielu, na základe ktorej mal ako prevádzajúci bezodplatne previesť na žalovaného

2/ svoj obchodný podiel na čistom obchodnom imaní žalovaného 1/. Napriek tomu, že podľa Zmluvy mal byť prevod obchodného podielu bezodplatným, žalovaný 2/ sa na základe ústnej dohody zaviazal poskytnúť žalobcovi odplatu za prevod jeho obchodného podielu vo výške 330 000,-- eur. S odkazom na obsah zákonných ustanovení § 115 ods. 3 Obchodného zákonníka, § 37 a § 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobca uviedol, že v danom prípade spolu so žalovaným 2/ ako účastníci zmluvy len predstierali uzavretie bezodplatnej zmluvy, ale v skutočnosti bolo ich vôľou prevedenie obchodného podielu za odplatu. Keďže bezodplatný právny úkon nebol urobený vážne, jedná sa o simulovanú zmluvu podľa § 37 Občianskeho zákonníka, a teda absolútne neplatnú zmluvu. Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že je potrebné žalobcovi priznať právo na uplatnenie predmetnej žaloby v záujme zachovania princípu spravodlivosti a ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv. Medzi žalobcom a žalovaným 1/ nastal stav právnej neistoty, pokiaľ zmena údajov v obchodnom registri v časti spoločníkov obchodnej spoločnosti bola vykonaná na základe Zmluvy, ktorej absolútnej neplatnosti sa žalobca v konaní dovoľáva. Vo vzťahu k žalovanému 2/ dospel k záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitimácie, pretože v danom prípade je pasívne legitimovanou obchodná spoločnosť, voči ktorej sa žalobca domáha určenia svojho postavenia ako spoločníka obchodnej spoločnosti a nie obligatórne účastník zmluvného vzťahu, a preto žalobu voči nemu zamietol. Pokiaľ ide o dôvodnosť uplatnenej žaloby voči žalovanému 1/, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal jej dôvodnosť. Na základe vykonaných dôkazov uzavrel, že medzi stranami došlo k neplatnému uzavretiu Zmluvy o prevode obchodného podielu z 21. septembra 2011 z dôvodu nedostatku vážnosti vôle zmluvných strán, keď disimulovaným právnym úkonom bola dohoda účastníkov o odplatnom prevode obchodného podielu, ktorá sa nepremietla do písomného textu uzavretej zmluvy. Vzhľadom na zákonnú požiadavku písomnej formy zmluvy o prevode obchodného podielu, tak nebolo možné považovať disimulovaný úkon za platný právny úkon, a preto súd prvej inštancie žalobe vo vzťahu k žalovanému 1/ vyhovel.

3. Na odvolanie žalovanej 1/ Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom z 18. mája 2016, sp. zn. 13Cob/209/2015, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s výnimkou odvolaním nenapadnutého výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanému 2/. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovanému 1/ uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 295,70 eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému nepriznal.

4. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že nezistil dôvody pre odchýlenie sa od logických a racionálnych záverov súdu prvej inštancie, v dôsledku čoho odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil, pričom v podrobnostiach odkázal na jeho zdôvodnenie podľa § 219 ods. 2 O. s. p., s ktorým sa odvolací súd stotožnil. S odvolacími námietkami žalovaného 1/ ohľadne preskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj rozsahu a spôsobu vykonaného dokazovania, sa v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd podrobne vysporiadal spolu s konštatovaním, že procesný postup súdu prvej inštancie bol správny, a preto neboli dané dôvody na zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom, nesprávnej interpretácii § 34, § 37 Občianskeho zákonníka a § 115 Obchodného zákonníka, pri posudzovaní platnosti právneho úkonu zmluvy o prevode obchodného podielu, že z ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Z ustanovenia § 115 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o prevode obchodného podielu musí mať okrem písomnej formy a úradne overených podpisov aj náležitostí, ktoré ju robia určitou a zrozumiteľnou v súlade s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda musí obsahovať jednoznačne špecifikovaný prevádzaný obchodný podiel, musí z nej byť zrejmé, či ide o prevod bezodplatný alebo odplatný a v prípade odplatného prevodu musí byť v zmluve uvedená aj jeho cena alebo spôsob jej určenia. Ak dohoda o cene, ani o prípadnom spôsobe jej určenia v zmluve nie je uvedená, ide o zmluvu absolútne neplatnú pre jej neurčitosť. Základnou a podstatnou otázkou, ktorú riešil súd prvej inštancie a aj odvolací súd, bolo zistenie existencie skutočnej vôle žalobcu a žalovaného 2/ z hľadiska znakov definujúcich platný právny úkon zmluvy o prevode obchodného podielu, t. j., či vôľa konajúcich v tomto vzťahu bola uskutočniť prevod bezodplatný alebo odplatný. Súd preto správne

postupoval, ak zameral dokazovanie na zistenie objektívnych skutočností, za ktorých došlo k uzavretiu písomnej Zmluvy za vzatia do úvahy okolností, ktoré jej uzavretiu predchádzali. Odvolací súd uviedol, že tak žalovaný 2/, i sám žalobca potvrdili, že jednania ohľadne Zmluvy s jej konkrétnym obsahom prebiehali len medzi nimi a žiadna tretia osoba pri týchto jednaniach prítomná nebola. Za tejto situácie preto súd správne vykonával dokazovanie v rozsahu návrhov účastníkov, a to výsluchmi účastníkov konania, listinnými dôkazmi, vypočutím navrhnutých svedkov. Na námietku žalovaného 1/, kde v rámci procesnej obrany spochybňoval rozporné tvrdenia žalobcu, ktorý tvrdil, že sa mal dohodnúť na odplatnom prevode obchodného podielu, pričom tieto sumy v priebehu konania pred súdom menil, ako aj, že menil tvrdenia ohľadne spôsobu dojednania tejto odplaty, tak odvolací súd uviedol, že pri skúmaní okolností uzatvárania písomnej Zmluvy nebola určujúcou výška a spôsob úhrady odplaty za prevod obchodného podielu, ale bolo určujúce, či v tomto prípade bola daná vážnosť vôle zmluvných strán, t. j. či bola vôľa uzavrieť Zmluvu bezodplatne alebo bola skutočná vôľa iná. Žalovaný 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k podanej žalobe, ako i do Zápisnice o pojednávaní z 5. novembra 2013 potvrdili, že žalobca vystúpil s požiadavkou odplaty za obchodný podiel v sume 330 000,-- eur, že prebiehali neformálne debaty o tom, že mala byť určitá odmena za prevod obchodného podielu vyplatená. Žalovaný 2/ potvrdil, že zapisoval požiadavky žalobcu, ako mu ich žalobca diktoval, ktoré však následne odmietol a vzhľadom na to, že žalobca dostal peniaze z firmy, bola pre neho dohoda o odplatnom prevode neprijateľná. Skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným 2/ prebiehala komunikácia ohľadne prevodu obchodného podielu za odplatu, bola nepriamo dotvrdená výsluchom svedkov C. U., p. L. ml. ako nepriamych svedkov vo väzbe na žalovaným 2/ písaný záznam o požiadavkách žalobcu. Pristupuje k tomu i žalobcom predložený návrh Zmluvy o prevode obchodného podielu, z ktorého čl. III. vyplývalo dojednanie o cene obchodného podielu so spôsobom jeho splácania a vyhlásením prevádzajúceho účastníka, spolu s Prílohou č. 1, obsahom ktorej bol splátkový kalendár, pričom k osvedčeniu podpisu žalobcu na predmetnom návrhu zmluvy došlo 22. septembra 2011, t. j. deň pred osvedčením podpisu na oboma - žalobcom a žalovaným 2/ podpísanej Zmluve, 23. septembra 2011. Odvolací súd súhlasil s postupom prvoinštančného súdu, ktorý svedecké výpovede svedkov hodnotil ako nepriame, avšak vo väzbe k predloženým listinným dôkazom tieto zhodnotil so záverom, že napriek tomu, že ide o nepriame dôkazy, nie je znížená ich hodnovernosť. Samotná okolnosť vzájomných vzťahov medzi žalobcom i rovnako žalovaným 2/ k týmto svedkom v tomto prípade nebola tou okolnosťou, pre ktorú by bolo potrebné na tieto nepriame svedecké výpovede a listinné dôkazy nahliadať iným spôsobom ako hodnotil súd prvej inštancie. Výpovede týchto svedkov vyvrátené neboli, a preto podľa § 126 O. s. p. bolo nevyhnutné z ich obsahu vychádzať. Čo sa týka námietky, že súd prvej inštancie prihliadal na kópiu záznamu písaného žalovaným 2/ o požiadavkách žalobcu, pričom časť bola vymazaná, a preto nemalo byť naň prihliadané, odvolací súd uviedol, že pre spôsobilosť listiny byť dôkazným prostriedkom, nie je rozhodujúce, či ide o originál listiny, alebo jej odpis alebo jej fotokópiu. Aj fotokópia listiny je spôsobilá byť vykonaná ako dôkaz zákonom predpokladaným spôsobom. Dôkaz vykonaný kópiou listiny, t. j. pravosť a pravdivosť, súd hodnotí ako každý iný dôkaz podľa zásad upravených v § 132 O. s. p. K obsahu predmetnej listiny, v nej uvedených údajoch, týkajúcich sa výšky splátok a dátumov splatnosti, odvolací súd uviedol, že práve tento navrhovaný spôsob splácania odplaty v splátkach vyplýval zo žalobcom predloženého návrhu zmluvy o prevode obchodného podielu jeho čl. III. bod 2. Krajský súd uvádza, že okresný súd pri hodnotení výpovedí svedkov kládol dôkaz na okolnosti, ako boli svedkovia účastní skutočností, o ktorých vypovedali, teda ich vnímanie skutočností, o ktorej vypovedali vzhľadom k spôsobu reprodukcie týchto skutočností, správaním sa pri výpovedi (presvedčivosť, istota, plynulosť) vzájomná súvislosť udalostí vo väzbe na poznatky získané na základe hodnotenia iných dôkazov, teda do akej miery je výpoveď toho - ktorého svedka súladná s inými dôkazmi, či im odporuje, prípadne, či sa vzájomne dopĺňajú a až po celkovom posúdení vyslovil záver o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdení (preukazovaných) skutočností. Súď výpovede svedkov nevyhodnocoval izolovane, ale vo vzájomnej súvislosti s ostatnými, a to listinnými dôkazmi vykonanými v prejednávanej sporovej veci. Odvolací súd nezistil žiadne nedostatky a z tohto dôvodu v odvolacom konaní bolo vychádzané zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Ďalej uviedol, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a bol to žalovaný 1/, ktorý mal dôkaznú povinnosť preukázať opak, čo sa mu však nepodarilo. Odvolací súd bol toho názoru, že žiaden z odvolacích dôvodov žalovaného 1/ nebol relevantný, preto bol rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

5. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 1/ dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. (rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená). Podľa dovolateľa je rozsudok odvolacieho súdu arbitrárny. Súd v napadnutom rozsudku od zásady voľného hodnotenia dôkazov skĺzol na pozíciu svojvoľného hodnotenia dôkazov, čo robí predmetný rozsudok nepreskúmateľným. Žalovaný 1/ poukázal na to, že žalobca správne v žalobe uviedol, že 21. septembra 2011 uzavrel so žalovaným 2/ Zmluvu o bezodplatnom prevode obchodného podielu. Nie je však pravdou tvrdenie žalobcu, že by sa účastníci ústnou dohodou dohodli na odplatnom prevode za niektorú zo žalobcom tvrdených súm. Žalovaní v konaní jednoznačne a nepochybne preukázali, že žiadna iná dohoda okrem dohody, ktorá sa nachádza v zbierke listín registrového súdu, uzavretá nebola. Žalovaný 2/ jednoznačne konštatoval, že inú dohodu, okrem tej o bezodplatnom prevode, by so žalobcom nepodpísal a žalobcom predkladané koncepty dohody videl prvý raz až pred súdom. Žiaden z dôkazov priamo a ani nepriamo nepotvrdil skutočnosti tvrdené žalobcom. Naopak, aj žalobcom navrhnuté dôkazy svedčili v prospech žalovaných. Celé konanie je podľa žalovaného poznamenané zo strany žalobcu predkladaním kópií listín, avšak bez toho, aby mal súd možnosť ich porovnať s originálom, jeho samotným chaotickým správaním, najmä prezentovaním rôznych protichodných tvrdení, jednak vo výrokoch samotného žalobcu, ako aj vo vzťahu k výpovediam ním navrhnutých svedkov. Žalobcom navrhované a predložené dôkazy nepotvrdili žiadnu z jeho úvah, či tvrdení o simulovanom právnom úkone. Žalobca predložil okresnému súdu kópiu zmluvy z 21. septembra 2011 o odplatnom prevode aj s jeho údajne osvedčeným podpisom, pričom napriek opakovaným výzvam žalovaného 2/, originál tejto údajnej listiny, spísanej a zviazanej notárskym úradom, predložený nebol. Žalobca predložil súdu listinný dôkaz, opäť fotokópiu časti dvoch strán nejakých poznámok, ktorý súd uložil na č. l. 40 - 41 spisu, pričom napriek výzve právneho zástupcu žalovaných, aby okresný súd uložil žalobcovi predložiť originál týchto listín, pretože je nesporné, že účelovo bola urobená fotokópia iba z týchto častí listín. Súd tieto dôkazy nevykonal a o ich nevykonaní nerozhodol. Teda originály ani jednej listiny nezabezpečil a navyše na oboch listinách založil odôvodnenie, prečo žalobe vyhovel. Žalovaný 1/ poukázal na to, že počas celého konania žalobca prednášal rozporné a protirečivé tvrdenia, ktoré súdy nevyhodnotili a rozpory v konaní neodstránili. Žalobca sa teda žalobou domáhal určenia podielu v spoločnosti žalovaného 1/ pre údajný simulovaný úkon vykonaný ústnou dohodou, ale na prvom pojednávaní sám tvrdil, že medzi účastníkmi iná ústna dohoda nebola, ale že účastníci sa mali dohodnúť, že v budúcnosti uzavrú inú písomnú zmluvu o prevode obchodného podielu. Toto rozporné tvrdenie žalobcu súd opomenul a nevyhodnotil. Žalobca paradoxne tvrdil tiež, že vie svedeckými výpoveďami preukázať, že k dohode o odplatnom prevode obchodného podielu došlo, pričom zároveň tvrdil, že pri dohode so žalovaným 2/ nebola prítomná iná osoba. Rovnako toto rozporné tvrdenie žalobcu nebolo vyhodnotené. Žalobca zároveň na jednej strane tvrdil, že vzťahy so žalovaným 2/ boli založené na dôvere a nemal pochybnosti o tom, že mu žalovaný 2/ ústne dohodnutú sumu zaplatí, avšak následne tvrdil, že žalovaný 2/ nebol ochotný s ním jednať a nikdy s ním ako so spoločníkom nejednal, preto využíval sprostredkovateľa na jednania medzi nimi a tiež poukazoval na údajné nekalé praktiky vo firme žalovaného 1/. Pokiaľ žalobca tvrdil, že návrh zmluvy o odplatnom prevode mu doniesla dcéra žalovaného s lističkom, kde malo byť napísané, že je potrebné overiť podpisy na všetkých rovnopisoch zmluvy, tak na pojednávaní 4. februára 2014 toto tvrdenie vyvrátil, keď vyhlásil, že svedkyňa v čase rokovania o zmluve bola ešte dieťa a nemohla o tejto zmluve nič vedieť. Túto vymyslenú konštrukciu sa snažili potvrdiť i svedkovia D. L. a G. C.. Dokazovaním bolo preukázané, že dcéra žalovaného 2/ nikdy firmu jeho a jeho syna nenavštívila a nikdy v nej nebola. Naopak, bolo preukázané, že pre znenie Zmluvy sa dostavil osobne žalobca do sídla žalovaného 1/, zmluvu si zobral a po rokovaní so žalovaným 2/ na nej osvedčil podpis. Ďalej žalobca tvrdil, že svedok U. mu vzhľadom na nekalé praktiky vo firme žalovaného 1/ navrhol, aby svoj podiel previedol na žalovaného 2/, pričom svedok Nedzbala toto nepotvrdil, naopak tvrdil, že žalobca v letnom období v jeho prítomnosti prejavil záujem predať obchodný podiel žalovanému 2/, čo súd rovnako nevyhodnotil. Ďalej žalobca tvrdil, že žalovaný 2/ s platením splátok ani nezačal, ale svedok JUDr. L. tvrdil, že má vedomosť, že niektoré splátky žalovaný uhradil, a ak teda malo byť niekoľko splátok zaplatených, súd neskúmal, koľko a v akom objeme. Podľa žalovaných, v neprospech žalobcu mal súd tiež vyhodnotiť to,

že žalobca predložil „koncept“ nejakého návrhu dohody o splátkach, avšak zo splátkového kalendára vyplynulo, že už v čase, keď mal byť tento kalendár údajne dohodnutý, bol termín niektorých splátok už premeškaný, ako aj, že žalobca predložil súdu fotokópie nejakého žalovaným ručne písaného záznamu, kde žalovaný potvrdil, že pri rokovaní so žalobcom si písal poznámky o tom, čo kto z firmy dostal, čím odôvodňoval žalobcovi, že už z firmy obdržal dosť. Žalovaní však trvali na predložení originálu tohto ručne písaného záznamu, k čomu nedošlo. Napriek tomu, že nedošlo k predloženiu originálu takejto listiny, súd jej priznal dôležitosť. Žalovaní pre voľné hodnotenie dôkazov a posúdenie návrhu, považovali za podstatné zistenie, že v podstate všetky tvrdenia žalobcu a jeho svedkov sa preukázali ako nepravdivé. Svedok U. potvrdil, že o obsahu zmluvy s nikým z účastníkov nekomunikoval, pri rokovaní o prevode nebol a nebola tam prítomná ani iná osoba, o zmluve za prevod podielu počul z úst žalovaného 2/ len pred uzavretím zmluvy, v súvislosti s návrhom zmluvy, a to podmienovacím spôsobom. Vôbec nevie, ako sa účastníci dohodli. Po uzavretí zmluvy od nikoho z účastníkov o dojednaných podmienkach nepočul. Na jednom mieste tvrdil, že sa od žalobcu dozvedel, že sa mali účastníci dohodnúť o splátkach v ročnej lehote, ktoré tvrdenie je v rozpore s tvrdeniami žalobcu, ktorý na prvom pojednávaní potvrdil, že bola dohodnutá dvojročná lehota. Žalovaný 1/ poukázal na to, že svedok U. je osobným priateľom žalobcu a poznal z minulosti aj žalovaného 2/, hoci priznal, že sa s ním už nestretáva. Z jeho výpovedí je zrejmé, že má vnútorný problém krivo svedčiť proti žalovanému 2/, hoci vopred pripravená odpoveď vyznieva chaoticky. Pokiaľ žalobca tvrdil, že jeho svedkovia C. L. a H. O. potvrdia, že žalovaný 2/ mal pred nimi vyhlásiť, že je jeho dlžníkom z titulu odplaty za obchodný podiel, tak svedok L. na jednej strane tvrdil, že mu žalovaný 2/ uviedol, že sponzorstvo nemôže poskytnúť, lebo vypláca žalobcovi ako spoločníkovi 10 mil. korún, ale neskôr na inú otázku tvrdil, že žalovaný 2/ uviedol, že vypláca druhého spoločníka, ale viac mu neuviedol za čo. Podstatné pri tejto výpovedi je, že svedkom tohto rozhovoru má byť samotný žalobca a pani G., žalobca tento rozhovor svedka so žalovaným 2/ nepotvrdil, hoci mal byť od nich vzdialený iba 2 - 3 metre, a tento rozhovor v tomto znení nepotvrdila ani svedkyňa G.. Tá naopak potvrdila, že žalovaný 2/ odmietol poskytnúť sponzorstvo svedkovi, lebo tento mal nevysporiadané záväzky voči žalovaným. Svedok O. neustále hovoril o dohode 10 mil. korún, hoci k rozhovoru malo dôjsť na prelome rokov 2011/2012, kde už platilo Euro, žalobca jeho tvrdenie nepotvrdil a žalovaný 2/ to popiera. Svedkovia L. a C. mali byť zrejme kľúčovými svedkami, ktorí mali potvrdiť existenciu údajnej dohody o odplatnom prevode obchodného podielu, avšak títo konštrukciu žalobcu nepotvrdili, či dokonca vyvrátili. Podstatné je, že svedok Kurimský potvrdil, že sa rokovania v prítomnosti účastníkov zmluvy nezúčastnil, pokiaľ mal nejaké informácie, tak podľa jeho tvrdenia, boli z obdobia niekoľko mesiacov pred uzavretím zmluvy. Pokiaľ potvrdil, že mal vedomosť, že pred uzavretím bolo viacero verzií vyporiadania podielu žalobcu, nevie prečo jeho otec postoj k údajne pôvodnému návrhu zmenil. Podľa žalovaných, svedok len prednášal súdu svoje úvahy. Rovnako svedok G. C. nepotvrdil tvrdenie žalobcu a svedka L., že by mal zmluvu so žalobcom konzultovať, potvrdil, že zmluvu mal len k nahliadnutiu, nestihol si ju ani prečítať. Podľa žalovaných, klamal o tom, že mu zmluvu mala doručiť svedkyňa T., pričom zámena so svedkyňou H. u neho nemohla nastať, pretože svedkyňu T. následne jednoznačne identifikoval. Na žiadnom rokovaní účastníkov nebol, žiaden variant či koncept návrhu nevidel a nevidel ani uzavretú zmluvu. Ak nejakú zmluvu o prevode videl, tak nepotvrdil jednoznačne, že by to vôbec mala byť zmluva medzi žalobcom a žalovaným 2/. Žalovaný 1/ poukázal na dôkazy, ktoré sú pre posúdenie veci podstatné, a to výpoveď samotného žalovaného 2/, ktorý počas celého konania jednoznačne trval na tom, že žiadna iná dohoda medzi účastníkmi, okrem písomnej dohody podpísanej oboma účastníkmi, uzavretá nebola, a pokiaľ by mal byť prevod odplatný, nebol by zmluvu uzatvoril. Ďalej výpoveď svedkyne JUDr. L., ktorá pripravovala podklady k zmluve o prevode obchodného podielu, a ktorá jednoznačne potvrdila, že pripravovala iba jednu verziu zmluvy, a to tú, ktorá sa nachádza v zbierke listín registrového súdu. Práve táto výpoveď je kľúčová, pretože JUDr. L. ako právnik žalovaného 1/, poverený prípravou podkladov, by mala mať informácie o dohodách, ktoré by mohli byť uzavreté. V tejto súvislosti poukázal i na výpoveď právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní 5. novembra 2013, ktorá podľa žalovaného 1/ dohodu o bezodplatnom prevode potvrdila. Podľa žalovaného 1/, z nijakého dôkazu nevyplyva, že by mala byť nová zmluva simulovaným úkonom. Žalovaný 1/ nesúhlasil so spochybnením výpovede svedkyne H., ktorá vyvrátila konštrukciu žalobcu, že by zmluvu mala do ich firmy doniesť svedkyňa T., ale potvrdila, že to bol osobne žalobca, ktorý si prišiel pre zmluvu. Podľa názoru dovolateľa, konajúci súd zmiatol svedkyňu pri jej výpovedi, pričom mal zohľadniť, že svedkyňa je osobou prvýkrát stojacou

pred súdom a mal takto vnímať jej výpoveď a aj ju vyhodnocovať. Zásahom do výsluchu svedkyne H. a ovplyvnením jej výpovede súd znemožnil dokončiť dokazovanie výsluchom tohto svedka, pričom v zápisnici z pojednávania sa pri jej výsluchu nenachádza ani zmienka o tom, že došlo k zmäteniu predmetnej svedkyne. Žalovaný nesúhlasil s konštatovaním, že svoju obranu založil iba na preukazovaní skutočne uzavretej zmluvy z 21. septembra 2011, keď za podstatné považoval to, že súd sa nevysporiadal, resp. obišiel nezrovnalosti v tvrdení výšky dohodnutej odplaty. Žalovaný 1/ považoval za podstatnú motiváciu žalobcu pri podaní žaloby, ktorú prezentoval na pojednávaní 5. novembra 2013, keď uviedol, že „svoj postup rozmyslel, chce sa opätovne stať spoločníkom žalovaného 1/ a chce z tejto firmy dostať viac“. Teda, žalobca potvrdil, že si prevod obchodného podielu rozmyslel a dokonca aj povedal prečo. Jednoducho preto, lebo oproti času, keď podiel previedol, sa firme začalo dariť. Podľa žalovaného, žalobca na svoje tvrdenia neunesol dôkazné bremeno. Zmluva o prevode obchodného podielu z 21. septembra 2011 je riadnou zmluvou, ktorú účastníci uzavreli slobodne a vážne a prejav vôle zodpovedá písomnému vyhotoveniu listiny o právnom úkone. Iná dohoda uzavretá nebola. Pokiaľ súd žalobe vyhovel na základe údajných nepriamych dôkazov, tak žiadne, ani nepriame dôkazy, ktorými by žalobca uniesol dôkazné bremeno, potvrdené neboli. Podľa žalovaného, akýkoľvek rozpor medzi svedkami žalobcu a svedkami žalovaných, súd vyhodnotil v prospech žalobcu. Podľa žalovaného 1/ súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými svedeckými výpoveďami a ním vyslovený záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Dovolací dôvod podľa § 420 videl v spôsobe vykonávania dôkazov súdom prvej inštancie, v nevykonaní dokazovania originálmi listín a v nevyhodnotení dôkazov. Nesprávne právne posúdenie videl dovolateľ v tom, že v konaní nebol preukázaný naliehavý právny záujem; súd nesprávne posúdil platnosť uzavretej Zmluvy. Súd v napadnutom rozsudku síce cituje konkrétne zákonné ustanovenia, avšak na prejednávany prípad ich aplikuje šablónovite a právne posúdenie obmedzuje na účelové vyhodnotenia tvrdení žalobcu. Inak právne posúdenie a dôsledné odôvodnenie chýba. Rozsudok je arbitrárny. Určenie neplatnosti nie je možné odôvodniť predkontrakčnými rokovaniami. Pokiaľ by súdom akceptovaná konštrukcia o simulovanom úkone bola dôvodná, tak akákoľvek uzavretá zmluva by mohla byť spochybnená jednoducho tým, že predkontrakčné rokovania boli iné. Súd žalobe vyhovel na základe údajných nepriamych dôkazov. Dovolateľ mal za to, že žiadne ani nepriame dôkazy, ktorými by žalobca uniesol dôkazné bremeno, v konaní potvrdené neboli. Vykonané dokazovanie a dôkazy v prospech žalobcu hodnotiť nemožno. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ani priamymi a ani nepriamymi dôkazmi. Naopak tvrdeniami a dôkazmi, ktoré v konaní produkoval, dôvodnosť svojho návrhu vyvrátil. Na druhej strane boli v konaní vykonané priame dôkazy, ktoré dôvodnosť žaloby vyvrátili. Rozsudok súdu je navyše nevykonateľný. Súd rozhodol, že žalobca je spoločníkom spoločnosti s konkrétnym podielom, avšak neurčil, na úkor ktorého spoločníka sa žalobca stal spoločníkom. Tak vznikla situácia, že u žalovanej spoločnosti bude súhrn obchodných podielov vyšší ako jeho základné imanie. Na základe nesprávneho právneho posúdenia napádal žalovaný 1/ aj rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku o trovách konania. Navrhol preto rozsudok odvolacieho súdu, spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol podané dovolanie ako nedôvodné zamietnuť. Skonštatoval, že prevažná časť dovolania pozostáva z vymenovania rozporných tvrdení, ktoré podľa názoru žalovaného 1/ súdy opomenuli a nevyhodnotili. K týmto tvrdeniam uviedol, že sa jedná o vety vytrhnuté z kontextu, ktorým žalovaný 1/ priradil spravidla iný (jemu vyhovujúci) význam, aký mu pripisovali osoby, ktoré ich predniesli. Požiadavku dovolateľa, aby sa súdy vysporiadali v rámci odôvodnenia rozsudku s vetami vytrhnutými z celkového kontextu považoval za absurdnú. Podľa názoru žalobcu sú rozsudky napadnuté dovolaním ústavne akceptovateľnými a udržateľnými rozhodnutiami, ktoré spĺňajú všetky atribúty vyžadované právnymi predpismi. Ako súd prvej inštancie, tak aj súd druhej inštancie v odôvodnení rozsudku dostatočným spôsobom uviedli spôsoby hodnotenia dôkazov a následne zo skutkových zistení vyvedené právne závery v súlade s pravidlami formálnej logiky. Obidva súdy sa jasným, zrozumiteľným a právne korektným spôsobom vyrovnali so všetkými podstatnými a právne významnými skutočnosťami. Z toho dôvodu považuje žalobca rozhodnutia za legitímne, dostatočne, racionálne a presvedčivo odôvodnené a v neposlednom rade za spravodlivé.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas

riadne zastúpený dovolateľ, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

8. Dovolací súd predtým, než pristúpil k preskúmaniu prípustnosti dovolania žalovaného 1/, skúmal, či je dovolanie odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, resp. či dovolateľ vymedzil dovolacie dôvody spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p.

9. Podľa § 431 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

10. Podľa § 432 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (ods. 2)

11. Dovolací súd je pri rozhodovaní o dovolaní viazaný jednotlivými dovolacími dôvodmi tak, ako ich dovolateľ vymedzil vo svojom dovolaní (§ 440 C. s. p.).

12. Viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi je úzko spätá s uplatňovaním dispozičného princípu, ako jedného zo základných princípov sporového konania (čl. 7 C. s. p.). Pokiaľ ide o dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, dispozičný princíp je obmedzený podmienkami a obmedzeniami vyplývajúcimi z výnimočnosti (mimoriadnosti) tohto opravného prostriedku. V tomto smere je zásadnou aj požiadavka povinného zastúpenia advokátom v dovolacom konaní. Zmyslom povinného zastúpenia advokátom v dovolacom konaní (ktoré v sebe zahŕňa povinnosť spísať dovolanie advokátom) je, vzhľadom na náročnosť tohto procesného úkonu vyžadujúceho právnické vzdelanie, vytvorenie procesného filtra na zjavne neopodstatnené, neprípustné, protirečivé alebo rozporuplné dovolania a zabezpečenie toho, aby podané dovolanie malo všetky potrebné náležitosti, vrátane uvedenia a konkretizovania dôvodov, pre ktoré sa rozhodnutie odvolacieho súdu napáda dovolaním. Úlohou advokáta pri spisovaní dovolania je okrem požiadavky všeobecných náležitostí podania povinnosť uviesť, proti ktorému rozhodnutiu dovolanie smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Z hľadiska viazanosti dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi je preto kľúčovým také vymedzenie dovolacích dôvodov, ktoré je jasné, logické a vnútorne nerozporné.

13. Dovolateľ prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania právne vymedzil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Dovolaním ďalej odôvodnil aj tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.) a zároveň tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

14. Povinnosťou dovolateľa v prípade, že prípustnosť dovolania vyvodzuje z ust. § 421 ods. 1 C. s. p., je vymedziť právnu otázku a vysvetliť, prečo z jeho pohľadu zaujal odvolací súd nesprávny právny názor na jej riešenie. Dovolateľ súčasne musí jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 CSP zakladá jeho prípustnosť a v tomto prípade nie je postačujúci len odkaz na niektoré z ustanovení. Dovolateľ musí uviesť, ktorý konkrétny dôvod prípustnosti považuje za daný a z akých dôvodov. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd a zároveň vysvetliť (s označením konkrétneho judikátu alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu SR), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená. Ak dovolateľ

má za to, že odvolací súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne vyriešil právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi nebola riešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), musí byť z obsahu dovolania zrejmé, ktorá právna otázka doposiaľ dovolacím súdom nebola riešená.

15. V prejednávanej veci sa dovolateľ v dovolaní obmedzil len na konštatovanie, že odvolací súd nesprávne právne posúdil existenciu naliehavého právneho záujmu a platnosť Zmluvy o prevode obchodného podielu, pričom bližšie nešpecifikoval, v čom malo toto nesprávne právne posúdenie spočívať. Z obsahu dovolania tiež nemožno vyvodiť, v akom smere sa riešenie právnych otázok odvolacím súdom v predmetnej veci odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a ani to, že dovolacím súdom nebola niektorá z právnych riešených odvolacím súdom vyriešená. Dovolací súd v tejto časti považuje dovolanie žalovaného 1/ za neúplné, nakoľko dovolací dôvod nevymedzil tak, ako to predpokladá ust. § 432 ods. 2 C. s. p.

16. Okrem uvedeného sa dovolaciemu súdu žiada uviesť, že vymedzenie dovolacieho dôvodu podľa tohto ustanovenia tak, ako to urobil v danej veci dovolateľ, nie je prípustné, nakoľko sa dovolacie dôvody uvedené v § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. vzájomne vylučujú. Skutočnosť, že k nejakej právnej otázke existuje ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu a odvolací súd sa od nej odkloní (písm. a/), v zásade logicky vylučuje, aby táto otázka ešte nebola predmetom dovolacieho prieskumu (písm. b/). V tejto časti je preto dôvodným odmietnutie dovolania z dôvodu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., nakoľko dovolanie neobsahuje vymedzenie dovolacieho dôvodu tak, ako to predpokladá zákon, čo zakladá aj zmätočnosť podaného dovolania.

17. Dovolací súd, vzhľadom na zásadu zákazu odmietnutia spravodlivosti (denegatio iustitiae), preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo aj v dovolateľom namietanom rozsahu ust. § 420 písm. f/ C. s. p.

18. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku určujúcom, že žalobca je spoločníkom spoločnosti Slovenská autobusová doprava, s. r. o. Tento rozsudok preto spĺňa podmienku rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

20. Citované ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR.

21. Podstatná časť argumentácie dovolateľa, odôvodňujúca prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., v preskúmvanej veci smerovala k nesprávnemu postupu súdov v procese vykonávania dokazovania a hodnotenia výsledkov dokazovania.

22. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď

napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

23. Vo vzťahu k námietke dovolateľa, že súdy nedostatočne vykonali dôkazy, dovolací súd považuje za potrebné poukázať na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ktorý zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, avšak neustanovuje žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu - inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03).

24. Súd v konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 C. s. p.) a nie sporových strán. Ak súd teda v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, nezakladá to vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., lebo to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strany mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení (obdobne R 125/1999, R 6/2000). Táto námietka dovolateľa teda vzhľadom na uvedené nie je dôvodná.

25. Dovolateľom namietaná neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení súdov, ku ktorým (údajne) dospeli v procese dokazovania, nie je nedostatkom, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. (obdobne pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/130/2011, 3Cdo/248/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012). Ak k tejto nesprávnosti v súdnom konaní dôjde, nie je ňou znemožnená realizácia procesných oprávnení strany. Pre úplnosť treba dodať, že dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď § 442 C. s. p. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

26. Žalovaný 1/ v dovolaní tiež namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené, keď sa odvolací súd s odvolacími námietkami žalovaného 1/ vysporiadal len so všeobecným poukazom na znenie právnych predpisov.

27. Podľa uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.“ Dovolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti upozorniť aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, podľa ktorého: „Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p. (od 1. júla 2016 § 220 ods. 2 C. s. p. - pozn. odvolacieho súdu). Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.“

28. Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súdov nižších stupňov zodpovedajú vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvej inštancie, ako aj

odvolací súd, v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedli rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísali priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citovali právne predpisy, ktoré aplikovali na prejednávany prípad a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlili. Z odôvodnenia rozsudkov nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd primerane vysvetlil, z akých úvah vychádzali pri závere o absolútnej neplatnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu z 21. septembra 2011. Najvyšší súd dospel k záveru, že skutkové a právne závery súdov nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p., resp. § 220 ods. 2 C. s. p.). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného 1/.

29. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovaného 1/ nie je podľa § 420 písm. f/ C. s. p. procesne prípustné, a preto jeho dovolanie v tejto časti odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

30. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 C. s. p.).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.